

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลางต่อความวิตกกังวลของวัยรุ่นหญิงตั้งครรภ์นอกสมรสที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นหญิงตั้งครรภ์นอกสมรสที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ จำนวน 16 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน กลุ่มทดลองเข้ารับคำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลางโดยพบกันเป็นเวลา 3 วัน วันละ 6 ชั่วโมง รวมเป็น 18 ชั่วโมง ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ต้องเข้ารับคำปรึกษาและดำเนินชีวิตตามปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบวัดความวิตกกังวลขณะเผชิญของสปีลเบอร์เกอร์ฉบับภาษาไทยที่แปลและเรียบเรียงโดยผู้ช่วยศาสตราจารย์แพทย์หญิงนิตยา คชภักดี ดร. สายฤดี วรกิจ โภคาทร และดร. มาลี นิสสัยสุข วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าที

ผลการศึกษาพบว่า (1) วัยรุ่นหญิงตั้งครรภ์นอกสมรส ที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ภายหลังจากได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง มีความวิตกกังวลน้อยกว่าก่อนได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) วัยรุ่นหญิงตั้งครรภ์นอกสมรสที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง มีความวิตกกังวลน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

In this quasi-experimental research investigation, the researcher investigates the effects of person-centered group counseling on levels of anxiety experienced by unmarried pregnant teenagers who received pre-natal care at Thammasat University Hospital.

The sample population consisted of sixteen unmarried pregnant teenagers who received pre-natal care at Thammasat University Hospital. The members of the sample population were divided into two groups: eight subjects of investigation in the experimental group and eight subjects in the control group. The members of the experimental group received counseling for three days at sessions of six hours each day for a total of eighteen hours. The members of the control group did not receive counseling and lived a normal life.

The instrument of research was a Thai version of the Spielberger State-Trait Anxiety Inventory (STAI) Test as translated and edited by Asst. Prof. Dr. Nittaya Kodpakdee, Dr. Sairuedee Vorakidphokathorn and Dr. Malee Nissaisuk. The data obtained were analyzed by means of an application of the t-test technique.

Findings are as follows:

(1) The subjects under study who received counseling exhibited a lower level of anxiety after counseling than prior to counseling at the statistically significant level of .05.

(2) The subjects under study who received counseling displayed a lower level of anxiety than the group not receiving counseling at the statistically significant level of .01.